

са божественно-то страданіе още продължава, и мѣмри отъ гробъ-а юдеи-тѣ:“

Нека кажѣтъ юдеи-тѣ: какъ съ изгубили войници-тѣ царь-а, кого-то пазахѣ? защо камакъ-а не е увардилъ въ себе камакъ-а на животъ-а? — или погребенный-а нека върнатъ или на воскресшій-а нека са поклонятъ съ насъ заедно.“

Послѣ тоякова свидѣтелства за воскресеніе-то евангеліе-то отъ Іоанна казва ни за болный-а при баниж-тѣ на овчѣа кѣпѣль, кого-то господь исцѣри на еврейскій-а празникъ, въ сѣботѣ, за което юдеи-тѣ викахѣ на него, а іоше по вече са раздразнихѣ, като ги мѣмраше христосъ, че иматъ упорно сърце, и като имъ спомана Мойсѣа и други-тѣ пророцы, кои-то свидѣтелствовахѣ за него; и лѣно имъ са каза, че е сынъ божій и равенъ съ бога, за да почитатъ сички-тѣ сына както почитатъ отца. „Кой“ рече „не почита сына, той не почита ни отца, кой-то е проводилъ сына,“ чете Тока тѣй ясно, отъ самы-тѣ господни уста речено, свидѣтелство чете църква-та, за да чѣятъ сички-тѣ вѣрни като ново ходатайство за небеснѣ-тѣ слава на христа, кой-то е былъ распетъ и възкрѣсналъ, а самъ както и отецъ воскресѣа мъртвы и сѣди.

Чѣдно пѣятъ стихири-тѣ слабостъ-тѣ на болный-а и любовъ-тѣ христовѣ къмъ чловѣци-тѣ: „болный-а, като непогребенъ мъртвецъ, като видѣ тебе извика: помилѣй ма, господи, защото постилка-та ми стана гробъ, и немамъ чловѣка, да ма